

Разградъ, Даскалъ Стойко Чолака, отъ Шуменъ, отъ Джумаята, Османъ-Пазаръ наскоро женени ученици и пр. и пр.

Забравихъ да забѣлѣжа, че Анастасъ Попъ Петровъ (отъ сетнѣ Гранитский) бѣше единъ отъ сериознитѣ, краснописцитѣ, прилѣжнитѣ и даровити мои ученици. Баща му Попъ Петръ, развитъ и добъръ пѣвецъ, той бѣше отъ стойковата партия.

Тамъ прѣди мене, като си дошелъ изъ Руссия Стефанъ Попъ Николовъ (отъ сетнѣ Изворский), бѣше отворилъ частно училище, като пансионъ, но не можа да успѣе въ похвалната си цѣль и заминжъ въ Шуменъ за учителъ, отъ тамъ въ Тулча и сетнѣ се опопи.

Помнжъ добръ, че ми сж приказвали стари хора и баби, роднини на Стефанака Богориди, за неговото въ онова врѣме въ видъ интерниране Котленско съ баща му и майка му.

Софроний, който издаде тълкованията на недѣлнитѣ Евангелія съ врѣме въ Руссия, билъ дѣдо не Стефанака, а синъ Софрониевъ билъ дѣдо Цонко съ сестра си, баба Гана. Майката на Стефанака се наричала Кера! (отъ сетнѣ въ Цариградъ обрнжто на грцски, съ изговаряне Керá = Kiria! нъ съ всичко това тя живѣ при сина си до смъртъ въ Цариградъ и си говоряше Котленския езикъ съ Българитѣ, защото не знаеше други никакъвъ езикъ!). На Стефанака баща му дѣдо Цонко, май се бъркалъ въ чорбаджийскитѣ работи, за то Котленскитѣ чорбаджии го намразили и ненавиждали. Той, като справедливъ и сериозентъ, докачилъ се и му омржнжлъ такъвъ животъ и за то една вечеръ ядосанъ, по срѣдъ ноцъ вързва на коня си отъ двѣтъ страни по единъ кошъ, въ единия гужда Стефанака, сина си, а въ другия майка му, Кера, а той пѣшъ, оставилъ Котела и заминжлъ за Цариградъ, дѣдо ималъ приятели, като Желепинъ (търговецъ съ овни) и тамъ се заселилъ. Сега дѣ се е училъ Турския и френския езикъ Сте-